

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Series Episcoporum Archiepiscoporum Et Electorum
Moguntinorum, Trevirensium Et Coloniensium**

Kolb, Gregor

Rottwilae, 1725

VD18 12054054

XXIX. Arnoldvs Elector XIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64326](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-64326)

bus S. R. E. Purpuratis Patribus perperam rem edoctis, ad ipsum supremum in terris iudicem est delatus: cuius proin imperio tantisper sedem relinquere iussus, secessit in Saxoniam, ubi post aliquot menses distributis in pauperes opibus suis reliquis pauperem Christum est imitatus. Tempore vitæ ultimo auditus est dicere non raro: *Dives sui Canonicus, pauper Præpositus, mendicus Episcopus.* D. Abbas Bernardus, cuius consilia per sæpe rogare solebat, Henrici abundè perspectam habebat Innocentiam: unde epistolis suis id impetrasset facilè, ut restitueretur sedi suæ, nisi viam omnem & aditum literis mors intercepisset post annum Electoratûs 11. an. Christi 1153. Sederunt eodem tempore Lucius II. & Eugenius III.

XXIX. ARNOLDVS ELECTOR XIII.

ARnoldum Electorem authorum alij natione Moguntinum sanguine haud quaquam illustrem, alij Rhenanum nobilem ex nobili Selenhofiensium familia natum scripserunt. Nemini verò dubium fuit, quin præstantis corporis, præstantiorisque animi fuerit Decanus Aquisgrani, & ad D. Petrum Moguntia Præses. A consiliis etiam maximè secretis Friderico Cæsari fuisse non dubitant. Henrico Archipræsuli suo consiliis & auxiliis adstitisse ex eo metimur, quòd ejusdem restituendi causâ Romam contenderit. Interea verò temporis, dum Romæ agebat alienæ intentus causæ, suam promovit maximè; Henricus enim innocentia suæ immortalis, sedem reliquit viduam illi, qui Henrico invidabat minimè, nimirum Arnoldo; quo sedente bellum adversus Insubres gerebat Fridericus statutis jam antea pœnis in transgressores gravibus, si fortè armis absente Cæsare sese Imperij Proceres lacefferent. Haud verò Cæsaris minis absterritus Hermanus Comes Palatinus cum sociis, Arnoldi ditiones depopulari non destitit. Vim vi repellere, aut plus justo inferre haud cessabat etiam Arnoldus. Quare in Germaniam redux Fridericus *pœnam*, uti dixerunt,

xerunt, *caninam* jussit subire Hermannum cum sociis nobilibus, quorum nomina *Dodechinus* & *Radevicus* attulerunt. Parciturum est equidem Arnoldo, quò minùs & ipsi stadiis pluribus portandus supra humeros fuerit canis, quemadmodum portârunt iisdem testibus Comites decem; justa nihilominus reprehensio, & fortè æris multa non defuit. Seditioe deinde orta civium ob imposita nova tributa & privilegia eorundem diminuta, ab iisdem suis civibus occisus, vestibus exutus, & in fimetum fuit abjectus. D. Hildegardis Deo sacrata virgo Antistitem de fatis suis præmonuisse his verbis fertur: *Cave charissime Pater; canes enim jam dimissi sunt, qui te persequuntur.* Ignominiosissimum hoc facinus pœnis severissimis ultus est Fridericus; seditioe enim authoribus post tormenta prævia abscissa sunt capita, Moguntia mœnia diruta, privilegia extincta, & urbis pars magna solo est æquata. An. 1160. sacrilegis succubuit manibus, postquam annis 7. potiùs pugnavit, quàm sedit sub Pont. Anastasio IV. Hadriano IV. & Alexandro III.

XXX. CONRADVS I. ELECTOR XIV.

Vetus habet parœmia: ignis probat aurum, adversitas virum, Conradus I. Comes Wittelspachius contra æmulos Rudolphum Zeringensem Ducem, & Christianum Comitem Thuringum denique confirmatus Archipræsul, quanti virtutem faceret, inter sacrum & saxum medius demonstravit: suas enim in partes dum pertrahere conatus est Fridericus Cæsar, Conradi æstimator & promotor, nihilominus Conradus aurum igne, & virtutem ferro probandam esse ratus, sprevit intrusum à Cæsare Pseudopontificem, ut jus suum non negaret Alexandro III. Romano Pontifici. Quare biennio vix bene elapso sede sua pulsus advenit exul in Italiam, ubi Sabinensis Antistes à Pontifice creatus, annis 16. Italos virtutum radiis adeò illustravit, ut ægrè Germanis suum Electorem restituerint, Germani verò ardentè repetiêrunt: año namque 1180.
à Mo-